

som indbringer det, saa kan man i Almindelighed være overbevist om, at der er god Grund til at saa Udbytte deraf. Tit rejser der sig jo formelle Vanskeligheder, og Autoriteterne kunne have deres Besvær derved. Derfor ønsker jeg, at Finansudvalget stiller sig saa lidt formalistisk som muligt. Naar en Mand vedliver, naagter han er arvtvist, at fremkomme med sit Andragende, saa ligger det i en levende Overbevisning om, at han er i sin gode Ret, selv om ikke Formen er fyldestgjort, for at saa denne Sag bragt til en hensigtsmæssig Afgørelse. Jeg ved ikke saa saa Tilfælde af den Slags; jeg skal nævne et, som foreligger her, det er Betænkningens Nr. 43 om Husmand B. Petersen af Nørre Særnløse. Om hans Invaliditet kan der ikke være Tvivl. Han har en Gang oppebaaret Pension som Invalid. Han havde et Skudskaar i Skulderen og sit Invalidforsørgelse efter 1864. Den Understøttelse blev taget fra ham, og det fandt han sig i, ikke just fordi han havde faaet sin Førlighed, men særlig fordi han havde en god Plads som Hjulmand paa det København, som jo i denne Tid saa stærkt har været under Dntale, og som Følge deraf mente han at kunne naa sig igennem; men han er kommen i en anden Vidsstilling, hans Naar ere blevne mere trykkende, og han har i de senere Aar følt at det gamle Skudskaar har forværret hans Tilstand, givet ham Gigtmerter, saa han næsten ikke kan bevæge Armen. Som Følge deraf optager han igen Spørgsmaalet, som har ligget hen en Række Aar, om Invalidforsørgelsen. Jeg tror ikke, at nogen, der kender Forholdene med Rette vil kunne bestride, at der her foreligger et Tilfælde, hvor der er al Grund til at hde denne Mand Understøttelse som Invalid, og at de Smarter, han føler, hidrøre fra Skudskaaret, og at Stivheden i Armen hidrører deraf. Det kan vist ikke bestrides. Det har ganske vist vist sig ved Undersøgelser, at der stiller sig formelle Vanskeligheder; dem ønske vi, at han og andre maa komme lidt lettere ud over. Naar jeg derfor i Almindelighed anbefaler de Indstillinger, som ere gjorte af det ærede Medlem fra Esbjerg, er det særlig med det Ønske, at vi her, uden at vi have særlig Kendskab til hver enkelt Andrager, ville bidrage til, at Finansudvalget og Finansministeren derom saa det Indtryk, at det Spørgsmaal maa optages til fornyet Overvejelse og om muligt til fornyet Afgørelse. Jeg skal efter den ærede Formands Hensigtstilling til Tinget ikke komme videre ind paa Formen, hvorunder det kan ske, enten i Lovsform eller ved andre Foranstaltninger i Admini-

strationens Udøvelse, idet der maatte kunne findes Veje til en almindelig Forstaaelse, saaledes at ikke alt for mange strande paa Formalismen. Det er denne Hensigtstilling, jeg vil gøre inden den Afgørelse, som nu forestaar.

Colding: Det har været mig en sand Tilfredsstillelse at høre Udtalelser fra mange forskellige Sider til Fordel for Invaliderne; ja skulle Landets Børn gaa frejdig ind i en eventuel Krig, saa ville de gøre det endnu frejdigere, naar de vide, at, hvis de vende tilbage som Invalidter, vil der blive sørget for dem saa godt, som det er muligt efter Omstændighederne. Nu er jeg overbevist om, at den højtærede Minister vil tage alle Hensyn og gøre alt, hvad der er muligt at gøre for denne Klasse af vore lidende Brødre. Jeg udtaler denne Forhaabning, og jeg er overbevist om, at den ikke vil blive svigtet, og jeg vil haabe, at der Interesse, der lægger sig for Dagen her i Tinget, vil have Indflydelse paa Tingets Afstemning her i Dag. Jeg vil gøre de Herrer, gennem hvilke Andragenderne ere indkomne her i Rigsdagen, opmærksomme paa, at de hene bedst de Følt, som henvende sig til dem med deres Andragender, ved at sige til dem: Vedtag Eders Andragender med fornødne Bemærk. Nu har det ærede Medlem fra Ribe Amt (Bluhme) sagt, at de vide ikke, til hvem de skulle henvende sig, da deres Afdelings Navne ere forandrede siden den Gang og ikke eksistere mere. De kunne blot se efter i Militærkalenderen, der staar for hvert Aar Afdelings Navn i Krigens Tid og hvad den nu hedder, der kan Andrageren søge Oplysning om Afdelingen, idet der staar angivet, at den ligger der og der, og enhver Afdeling kan i sit Arkiv se, om den og den har været indlagt paa Laaret for Skudskaar eller anden Skad. Derved støtte vi Invalidter, som søge Understøttelse, men vi støtte dem ikke ved at seide Andragende ind uden tilstrækkelig Oplysning. Er det nu Tilfældet, at Arkivet er kommet bort for en eller anden militær Afdeling, saa er det dog ikke fortabt, saa kan man henvende sig til Krigs- eller Marine ministeriet, saa findes Arkivsagerne der, og det er vedkommende Ministeriums Pligt, at se efter i Arkivsagerne, om vedkommende har tjent ved den og den Afdeling og efterse hans sanitære Forhold. Jeg bemærker dette, fordi her er flere Andragender, som ikke ere bilagte med nødvendige Bilag for at stille Finansministeren aldeles sikker med Hensyn til Dommen over, hvorvidt vedkommende egner sig til Understøttelse eller ikke.